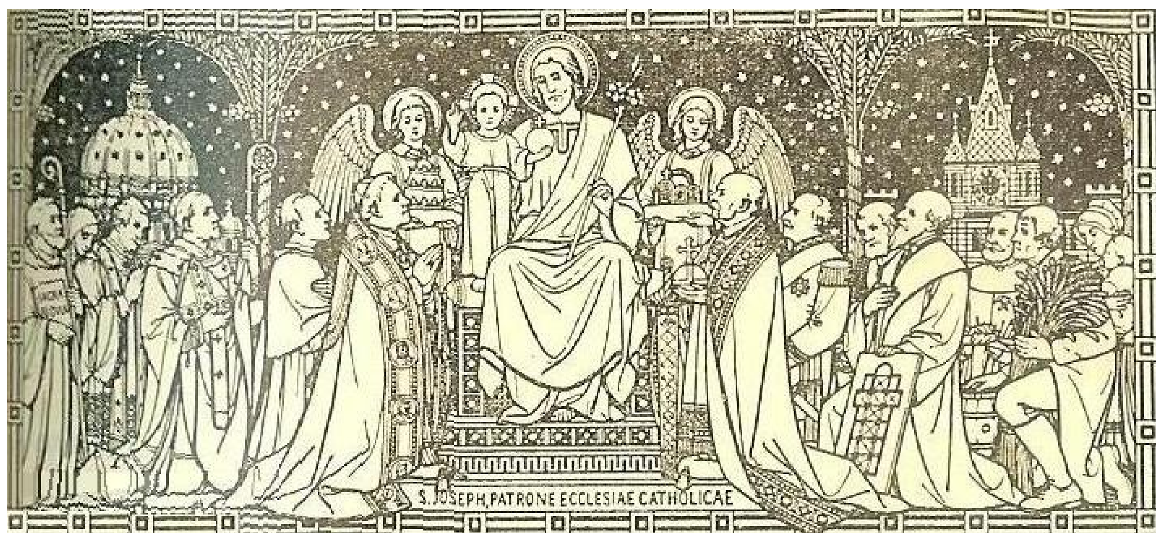

Feria Quarta infra Hebdomadam post Octavam Paschæ

IN SOLEMNITATE S. JOSEPH, SPONSI B. MARIÆ VIRGINIS

Ecclesiæ universalis Patroni et Confessoris

Duplex I classis cum Octava communi

In I Vesperis

Ant. 1 Jacob autem * génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúja.

Psalmi de Dominica 64, sed loco ultimi dicitur Psalmus 116 Laudáte Dóminum, om-nes gentes 76.

2 Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Nazáreth, ad Vírginem desponsátam vi-ro, cui nomen erat Joseph, allelúja.

3 Ascéndit autem * Joseph a Gali-lǽa de civitáte Nazáreth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthle-hem, allelúja.

4 Et venérunt festinántes, * et in-venérunt Maríam, et Joseph, et Infán-tem pósitum in præsépio, allelúja.

5 Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, filius Jo-seph, allelúja.

Capit. Gen. 49, 26

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus donec veníret Desidérium cól-lium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarǽi inter fratres suos.

Hymnus

Te, Joseph, célebrent ágmina Cǽlitum,
Te cuncti résonent christía-dum chori,
Qui clarus méritis, junctus est ínclitæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem

Post mortem réliquos sors pia cónsecrat
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ, allelúja. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum esset de-sponsáta * Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto, allelúja.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beá-tum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quǽsumus; ut, quem protectórem vene-rámur in

Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

terris, intercessórem habére me-reámur in cælis: Qui vivis.

Completorium de Dominica 67.

Ad Matutinum

Invit. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Joseph, protectóris nostri, allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsultémus 3.

Hymnus Te, Joseph, ut supra ad Vesperas 552a.

In I Nocturno

Ant. Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja.

Psalmi trium Nocturnorum de Communi Confessoris Pontificis [68].

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja.
℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

De libro Génesis

Lectio I Cap. 39, 1-6

Joseph, ígitur ductus est in Ægýptum, émitque eum Pútiphar eunúchus pharaónis, princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaëlitárum, a qui-bus perdúctus erat. Fuitque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ geréret, ab eo dírigi in manu illíus. Invénitque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei: a quo præpósitus ómnibus gubernábat cré-ditam sibi domum et univérsa quæ ei trá-dita fúerant; benedixítque Dóminus dó-mui Ægýptii propter Joseph, et multi-plicávit tam in ǽdibus quam in agris cunctam ejus substántiam; nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo ves-cebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie et decórus aspéctu.

℟. Clamávit pópulus ad regem, ali-ménta petens; * eum ascéndere super currum suum se-cúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genuflécterent et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti.

℟. Fecit me Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus: * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúja. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit.

Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph, allelúja. ℣. Salus nostra in manu tua est: réspice nos tantum, et læti serviémus regi. Quibus.

Lectio II Cap. 41, 37-40

Plácuit pharaóni consílium Joseph, et cunctis minístris ejus; locu-túsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui Spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet; uno tantum regni sólio te præcédam. Dixítque rursus phárao ad Joseph: Ecce constítui te super uni-vérsam terram Ægýpti. Tulítque ánulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus; vestivítque eum stola byssína, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque

Lectio III Cap. 41, 44-49

Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægýpti. Vértit-que nomen ejus, et vocávit eum lingua Ægyptíaca Salvatórem mundi. Déditque illi uxórem Aséneth, fíliam Pútiphare sacerdótis Heliopóleos. Egréssus est íta-que Joseph ad terram Ægýpti

(trigínta autem annórum erat quando stetit in con-spéctu regis pharaónis), et circuívit om-nes regiónes Ægýpti. Vénitque fertílitas septem annórum: et in manípulos redác-tæ séteges congregátæ sunt in hórrea Ægýpti. Omnis étiam frugum abun-dántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et copia mensúram excéderet.

℟. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo: * Insuper os-téndit mihi Dóminus semen tuum, allelúja. ℣. Qui pascit me ab adole-scéntia mea, benedícat púeris istis, et in-vocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

In II Nocturno

Ant. Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël; defúncti sunt enim qui quærébant ánimam Pueri, allelúja.

℣. Réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam, allelúja. ℟. Et pérfice eam, allelúja.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis

Sermo de S. Joseph

Lectio IV

Omnium singulárium gratiárum alícui rationáli creatúræ commu-nicatárum generális régula est, quod, quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam sublímem statum, ómnia charísmata donat, quæ illi persónæ sic eléctæ et eius offício neces-sária sunt atque illam copióse décorant. Quod máxime verificátum est in sanc-tíssimo Ioseph, putatívo patre Dómini Jesu Christi et vero sponso Regínæ mun-di et Dóminæ Angelórum, qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutrítius atque custos principálium thesaurórum suó-rum, scílicet Fílii ejus et Sponsæ suæ; quod offícium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait: Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me: * Pro-téctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego pro-téctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio V

Si cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et speciális, per quem et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini Matri tota Ecclésia sancta débi-trix est, quia per eam Christum suscípere digna facta est; sic profécto post eam huic debet grátiam et reveréntiam singu-

lárem. Ipse enim est clavis véteris Tes-taménti, in qua patriarchális et pro-phetális dígnitas prómissum conséquitur fructum. Porro hic est solus, qui cor-poráliter possédit, quod eis divína dig-nátio repromísit. Mérito ígitur figurátur per illum patriárcham Joseph, qui pó-pulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit, quia non solum Ægýptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus eléctis Panem de cælo, qui cæléstem vi-tam tríbuit, cum multa solértia enutrívit.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus et sub ramis ejus morábitur; protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio VI

Profécto dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reverén-tiam atque sublimíssimam dig-nitátem, quam illi exhíbuit, dum ágeret in humánis, tamquam fílius patri suo, in cælis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur: Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dó-minus ei dícere, Intra in gáudium; ut mý-stice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum velut abýssus infiníta submérgens. Meménto ígitur nostri, beáte Joseph, et tuæ ora-tiónis suffrágio apud tuum putatívum Fí-lium intercéde; sed et beatíssimam Vír-ginem sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat per in-finita sæcula sæculórum. Amen.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat ad-

vérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In III Nocturno

Ant. Consúgens Joseph, * accépit Púerum et Matrem ejus, et venit in ter-ram Israël; et habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, allelúja.

℣. Invocávi Dóminum, Patrem Dó-mini mei, allelúja. ℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio VII Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et оránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 2 de Consensu Evang.

Maniféstum est illud quod ait, Ut putabátur fílius Joseph, propter illos dixísse, qui eum ex Joseph, sicut álii hómines nascúntur, natum arbitrántur. Quos autem movet, quod álios progénitores Matthǽus enú-merat, descéndens a David usque ad Jo-seph, álios autem Lucas, ascéndens a Joseph usque ad David; facile est, ut ad-vértant duos patres habére potuísse Jo-seph: unum, a quo génitus, álterum, a quo fúerit adoptátus. Antíqua est enim consuetúdo adoptándi étiam in illo pó-pulo Dei, ut sibi fílios fácerent, quos non ipsi genuíssent. Unde intellígitur Lucas patrem Joseph, non a quo génitus, sed a quo fúerat adoptátus, suscepísse in Evan-gélio suo, cujus progénitores sursum ver-sus commémorat, donec exíret ad David.

℟. Joseph, fili David, noli timére ac-cípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est; páriet autem fílium, * Et vocábis no-men ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio VIII

Cum enim necésse sit, utróque Evangelísta vera narránte, et Matthǽo scílicet et Luca, ut unus eórum ejus patris oríginem téneret qui genúerat, alter ejus qui adoptáverat Jo-seph; quem probabílius intellígimus adoptántis oríginem ténuísse quam eum, qui nóluit Joseph génitum dícere ab illo cujus eum fílium esse narrábat? Matthǽus autem dicens, Abraham génuit Isaac, Isaac génuit Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est, Génuit, per-sevérans, donec in último díceret, Jacob autem génuit Joseph; satis expréssit ad eum patrem se perduxísse oríginem ge-nerantium, a quo Joseph non adoptátus, sed génitus erat.

℟. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio IX

Quamquam si étiam Lucas génitum díceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum pertúrbare déberet, ut áliud crederémus quam ab uno Evan-gelísta gignéntem, ab áltero adoptántem patrem fuísse commemorátum. Neque enim absúrde quisque dícitur non carne sed caritáte genuísse, quem fílium sibi adoptáverit. At vero étiam nos, quibus dedit Deus potestátem fílios ejus fíeri, de natúra atque substántia sua non nos gé-nuit, sicut únicum Fílium, sed útique di-lectióne adoptávit.

Te Deum laudámus 9.

Ad Laudes
et per Horas

Ant. 1 Jacob autem * génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúja.

Psalmi de Dominica I loco 47,

2 Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Nazáreth, ad Vírginem desponsátam vi-ro, cui nomen erat Joseph, allelúja.

3 Ascéndit autem * Joseph a Gali-lǽa de civitáte Nazáreth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthle-hem, allelúja.

4 Et venérunt festinántes, * et in-venérunt Maríam, et Joseph, et Infán-tem pósitum in præsépio, allelúja.

5 Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum

trigínta, ut putabátur, filius Joseph, allelúja.

Capit. Gen. 49, 26

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus donec veníret Desidérium cól-lium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarǽi inter fratres suos.

Hymnus

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspícis gaudens, húmilisque natum
Numen adóras.

Res Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, allelúja. ℟. Et déxtera tua suscépit me, allelúja.

Ad Bened. Ant. Joseph, fili David, * noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est, allelúja.

Cǽlitum, Joseph, decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, cólumenque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit púdicæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beá-tum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quǽsumus; ut, quem protectórem vene-rámur in terris, intercessórem habére me-reámur in cælis: Qui vivis.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

Ad Tertiam

Capitulum Benedictiónes, ut supra ad Laudes {5}.

℟. br. Constítuit eum Dóminum do-mus suæ, * Allelúja, allelúja. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Constítuit.

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja.
℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

Ad Sextam

Capit. Gen. 49, 25

Deus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi bene-dictiónibus cæli désuper.

℟. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúja, allelúja. Confitébor. ℣. Quó-niam adjútor et protéctor factus es mihi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Confitébor.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúja. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

Ad Nonam

Capit. Gen. 49, 22

Fílius accréscens Joseph, fílius accréscens, et decórus aspéctu: fíliæ discurrérunt super murum.

℟. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúja, allelúja. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja, al-lelúja. Glória Patri. Justus.

℣. Plantátus in domo Dómini, allelúja. ℟. In átriis domus Dei nostri, allelúja.

In II Vesperis

Omnia ut in I Vesperis {1}, præter sequentia:

℣. Sub umbra illíus, quem desíderaveram, sedi, allelúja. ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecísti * nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allelúja.

Completorium de Dominica 67.

¶ Infra Octavam et in die Octava Anti-phonaæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurenti Hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quae in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III pro singulis diebus assignnantur propriæ.

Feria Quinta

infra Oct. S. Joseph, Eccl. Univ. Patr.
Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Bernardíni Senénsis
Sermo de S. Joseph

Lectio IV

Cum inter Maríam et Joseph fúerit veríssimum matrimónium per di-vínam inspiratiónem contráctum, et in matrimónio fiat unio animórum in tantum quod una dicúntur persóna spon-sus et sponsa, ut possit dici únitas quasi summa; quómodo cogitáre potest mens discréta quod Spíritus Sanctus tanta unióne uníret ménti tantæ

Vírginis áliquam ánimam, nisi ei virtútum opera-tióne simíllimam? Unde credo, istum virum sanctum Joseph fuísse mundís-simum in virginitate, profúndíssimum in humilitáte, ardentíssimum in Dei amóre et caritáte, altíssimum in contemplatióne. Et quia nóverat Virgo istum sibi a Spíritu Sancto datum in sponsum, et in suæ virginitátis fidum custódem, et ad participándum secum in caritátis amóre et obséquiosa sollicitúdine erga divinís-simam Prolem Dei; ídeo credo, quod totíus cordis afféctu hunc, sanctum Joseph, sinceríssime diligébat.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me: * Pro-téctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protector.

Lectio V

Hábuit Joseph erga Christum ar-dentíssimam caritátem. Quis dé-neget, óbsecro, quod ipsi te-nénti Christum in bráchiis aut confabu-lánti cum ipso, Christus, sive infans sive adúltus, ingéreret et imprímeret ineffá-biles sensus atque jucunditátes de seme-típso, et hoc cooperánte extérius grátia Christi cum filiali aspéctu, affatu atque compléxu? O quanta dúlcia óscula ab ipso recépit! O quanta dulcédine audié-bat balbutiéntem Párvulum se patrem vócare, et quanta suávitate sentiébat se dúlciter amplexári! Consídera étiam, cum quanta compassióne in itinéribus, quæ fecérunt, párvulum jesum ex labóre lassum, cum grandiúsculus esset, in suo grémio requiéscere faciébat: quia omni amóre transformátivo ferebátur in eum, ut in dulcíssimum Fílium sibi in cónjuge sua Vírgine per Spíritum Sanctum datum.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine il-líus et sub ramis ejus morábitur; prote-gétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ℣. Spe-ráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio VI

Ideo prudentíssima Mater, quæ ex-pérta fúerat ejus afféctum, ad Fílium suum Jesum in templo reinvéntum ait: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pa-ter tuus et ego doléntes quærebámus te. Ad hujus verbi intelléctum notándum est, quod duo sapórum g é nera cóntinet in se Christus, dulcóris et dolóris; et quia sanctíssimus Joseph horum duórum gús-tuum mirabíliter párticeps fuit, ídeo beáta Virgo vocat eum singuláriter pat-rem Christi. Hic solum légitur Vírginem Joseph appellásse patrem Jesu: quia sen-sus dolóris, quem hábuit de Jesu pérdito, verum in eo monstrávit patris afféctum. Si enim secúndum humánas leges diví-nitus approbátas potest

extráneus áli-quem adoptáre in fílium, multo magis Dei Fílius datus ipsi Joseph in sua sanctíssima Sponsa sub virginális gustus paternális amáris atque dolóris respéctu dilécti Jesu.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prǽlium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio VII Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 2 de Consensu Evang.

Neque proptérea non erat appel-lándus Joseph pater Christi, quia non eum concumbéndo ge-núerat; quandóquidem pater esset étiam ejus, quem non ex sua cónjuge pro-creátum aliúnde adoptásset. Putabátur quidem Christus étiam áliter fílius Joseph, tamquam ex ejus omníno carne progénitus; sed ab eis hoc putabátur, quos Maríæ latébat virgínitas: nam Lu-cas ait: Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph. Qui tamen Lucas matrimónii admirábili sacraménto, debet ejus fílius appellári; et étiam credi quod in eo fúerit
non ejus pa-réntem solam Maríam, sed ambos parén-tes ejus appelláre mínime dubitávit, ubi ait: Puer autem crescébat et confor-tabátur plenus sapiéntia, et grátia Dei erat in illo; et ibant paréntes ejus per om-nes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ.

℟. Joseph, fili David, noli timére ac-cípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est; pariet autem fílium, * Et vocábis no-men ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio VIII

Sed, ne quisnam hic paréntes con-sánguineos pótius Maríæ cum ipsa Matre ejus intelligéndos putet, quid ad illud respondébit quod ipse item Lucas supérius dixit, Et erant Pater ejus et Mater mirántes super his, quæ dice-bántur de illo? Cum ígitur ipse narret, non ex concúbitu Joseph, sed ex María Vírgine natum Christum; unde eum pat-rem ejus appéllat, nisi quia et virum Maríæ recte intellígimus sine com-mixtióne carnis, ipsa copulatióne con-júgii; et ob hoc étiam Christi patrem multo conjúnctius, qui ex ejus cónjuge natus sit, quam si esset aliúnde adop-tátus? Ac per hoc, si demonstráre áliquis posset

Maríam ex David nullam con-sanguinitátis oríginem dúcere, sat erat secúndum istam ratiónem, accípere Christum Fílium David; qua ratióne étiam Joseph pater ejus appellátus est.

℟. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vo-cávi fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio IX

Lucas autem non ab inítio Evan-gélii sui, sed a baptísmo Christi generatiónes enárrat, nec descén-déndo, sed ascendéndo, tamquam sacer-dótem in expiándis peccátis magis as-sígnnans; ubi eum vox de cælo dec-larávit, ubi testimónium Joánnes ipsi perhíbuit dicens: Ecce, qui tollit peccáta mundi. Ascendéndo autem transit Ab-raham et pérvenit ad Deum, cui mundáti et expiáti reconciliámur. Mérito et adoptiónis oríginem ipse suscépit, quia

per adoptiónem efficimur fílii Dei, credéndo in Fílium Dei. Satis autem demonstrávit, non se ídeo dixísse. Joseph fílium Heli, quod de illo génitus, sed quod ab illo fúerat adoptátus; cum et ipsum Adam fílium Dei dixit, cum sit factus a Deo, sed per grátiam, quam póstea peccándo amisist, tamquam fílius in paradíso constitútus sit.

Te Deum laudámus 9.

Feria Sexta

infra Oct. S. Joseph, Eccl. Univ. Patr.

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 4 in Matth.

Lectio IV

Hunc morem plérumque tenébat antíquitas, ut sponsæ in spon-sórum dómibus haberéntur: sic habitábat étiam María cum Sponso. Et cujus tandem rei grátia, non ántequam desponderétur, Virgo concépit? Ut vidé-licet mystérium ínterim quasi obum-brátum láteret, et ut Virgo omnem prorsus occasiónem malígnæ suspiciónis effúgeret. Quando enim ille, qui præ-cípuo zelo posset ardére, cérnitur non so-lum non abjícere Sponsam, nec eam ig-nomínia notare, sed étiam recipere in consórtium et inservíre post concep-tiónem; profécto man, féstum est, quod, nisi apérte nosset ex operatióne Sancti Spíritum illum exstitísse concéptum, numquam vel apud se illam retinuísset, vel ei in ómnibus, quorum indíguit, ministrásset.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me: * Pro-téctor meus

et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protector.

Lectio V

Joseph autem, cum esset justus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Postquam dixit, quod esset ex Spíritu Sancto et absque ulla mixtióne séxuum, sermónem suum étiam aliúnde confírmat. Ne enim áliquis díceret: Et unde hoc potest esse mani-féstum? quis vidit? quis audívit ali-quándo tale áliquid contigisse? neque putáres discípulum, quasi gratificátum magístro, ista confingere; introdúcit Jo-seph ex his, quæ passus est, fidem dictis per cuncta faciéntem, ut plane hinc dí-cere Evangelísta videátur: Si non credis mihi et testimónium tibi meum forte sus-péctum est, crede ígitur vel maríto.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine il-líus et sub ramis ejus morábitur; prote-gétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ne in mínimis quidem Virgíni vellet ín-ferre mæstítiam; et adhuc sub lege vi-vens, supra legem philosophántur: sí-quidem advéntante jam grátia, multo sublimióris disciplínæ documénta ful-gére oportébat.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣. In te cantátio mea

℣. Spe-ráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio VI

Joseph enim vir ejus, inquit, cum es-set justus. Justum hic, in omni vir-túte dicit esse perféctum. Cum ígitur esset justus, hoc est, frugi bonúsque vir, vóluit occúlte dimíttere eam. Proptérea vero Evangelísta dixit quid justo illi ac-cíderit ante notítiam, ut nequáquam de his, quæ post notítiam rei sunt facta, du-bítares. Et certe, si María talis fuísset qualem illam suspício fingebat, non modo publicári merúerat, verum étiam ex legis auctoritáte puníri: sed Joseph non tantum eam damnáre nóluit, sed nec publicáre quidem. Vidísti nempe virum sublímiter philosophántem et tyránnicæ illíus passiónis immúnem. Quamquam hic quæ tandem dicerétur esse suspício, ubi ipse úteri tumor videbátur factum ar-gúere? Sed tamen ita erat ille vir ab hujúsmodi passióne mundus ac liber, ut

semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio VII Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu

baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 23 contra Faust. cap. 7-8

Sic de cælo dictum est super aquam Jordánis: Hic est Fílius meus di-léctus, in quo mihi bene com-plácui; quemádmodum dictum est et in monte. Neque enim quia et ibi de cælo vox ipsa sónuit, Fílius Dei ante non fuit; quandóquidem ex útero Vírginis ille ac-cépit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse æquális Deo. Dénique idem Apóstolus Paulus álio loco apertíssime dicit: Cum autem venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórum adoptiónem reciperémus. Ipse ergo est Fílius Dei, qui et Dóminus David secúndum divi-nitátem, et idem ipse fílius David ex sé-mine David secúndum carnem.

℟. Joseph, fili David, noli timére ac-cípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est; pariet autem fílium, * Et vocábis no-men ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio VIII

Quod si nobis crédere non pro-désset, non hoc tam atténte idem Apóstolus Timótheo comméndaret dicens: Memor esto Christum Jesum re-surrexísse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangélium meum. Quid ergo jam móveat sancti Evangélii sectatórem, quod sine concúbitu Joseph Christus na-tus ex Vírgine, fílius tamen David appel-látur, cum generatiónum sériem non us-que ad Maríam sed usque ad Joseph Matthǽus Evangelísta perdúcat? Primo quia maríti ejus fúerat propter virílem sexum pótius honoránda persóna; neque enim quia concúbitu non permíxtus, ídeo non marítus, cum ipse Matthǽus narret ab Angelo Maríam cónjugem ipsíus ap-pellátam, qui narrat, quod de Spíritu Sancto concéperat.

℟. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vo-cávi fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio IX

Cum vero unus ídemque narrátor útrumque dicat, útrumque com-méndet, et virum Maríæ Joseph et Christi Vírginem Matrem, et Christum ex sémine David et Joseph in seríe pro-generatórum Christi ex David; quid restat, nisi et Maríam non fuísse ex-

tráneam a cognatióne David, et

propter ordínem sexus et animórum con-fœderatiónem; et Joseph pótius propter dignitátem virílem ab órdine gene-ratiónum illárum non fuísse separándum, ne hoc ipso viderétur ab illa fémina separátus, cui eum conjungébat mentis afféctus.

Te Deum laudámus 9.

Sabbato

infra Oct. S. Joseph, Eccl. Univ. Patr.

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 4 in Matth.

Lectio IV

Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam conjúgem tuam. Quid autem est accípere? Domi profécto retinére; jam enim illam mente dimíserat: sed dimíssam, inquit, retíneas, quam Deus tibi cópulat, non paréntes; cópulat vero, non in fœdus solémne con-júgii, sed in consórtium commúnis habitáculi, et cópulat per meæ vocis offícium. Sicut enim illam póstea com-méndat Christus ipse discípulo, ita étiam nunc Angelus Sponso; solátium tantúm-modo ejus habitúram absque fœdere nup-tiárum. Déinde honéstius múltoque dígnius causa partus expósita, su-spiciónem quoque prorsus restínxit. Non modo, inquit, illícito non est violáta compléxu, verum étiam supra natúram móremque fœcúnda est. Noli ígitur de tam felíci partu Sponsæ attráhere mærórem prorúmpe lætítiam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me: * Pro-téctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protector.

Lectio V

Páriet autem Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum; non enim quia ex Spíritu Sancto est, idcírco te a ministério tantæ existímes dispensatiónis extráneum. Nam etsi nihil hábeas in hac generatióne commúne (Virgo quippe permánsit intácta), tamen quod est pró-prium patris quodque nihil offúscat Vír-ginis dignitátem, hoc tibi facile concédo, ut scílicet Nato nomen impónas; tu enim illum primum vocábis. Quamquam enim non sit fílius tuus iste, qui náscitur, tu tamen curam erga illum et sollicitúdinem osténdes paréntis; et proptérea te illi ab ipsa statim nóminis impositióne con-júngo. Déinde, ne quis illum ex hoc pat-rem esse suspicarétur, Páriet, inquit, Fí-lium. Non dixit, Páriet tibi, sed pósuit illud indefinítum et suspénsum; non enim illi, sed univérso prorsus orbi pé-perit Christum.

salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Hinc quoque beneficii nóvitas in-dicátur. Non enim a bello visibíli neque a gládio barbarórum, sed, quod his longe majus est, a peccáto suo pópulum suum núntiat liberándum: quod præstáre nulli fuit hóminum aliquándo possibile.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣. In te cantátio mea

℟. Státuet fílios suos sub tégmine il-líus et sub ramis ejus morábitur; prote-gétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ℣. Spe-ráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio VI

Proptérea et nomen ejus de cælo Angelum detulísse Evangelísta memorávit, ut hinc quoque os-ténderet illum mirábilem esse partum, quo ejus nomen ad Joseph et per An-gelum et a Deo missum docéret. Nam et ipsum vocábulum non ināniter pósitum est, quod certe mille contínet thesáuros bonórum. Propter quod illud étiam An-gelus interpretátur bonis mæréntem spe-bus animándo; et hoc quoque illum modo ad credéndum quod lóquitur, in-vítat. Facíle namque sollicitámur ad pro-spéra, et prómptius fidem accom-modámus secúndis. Ipse enim, inquit,
semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio VII Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Exposítio in Luc. lib. 3

Néminem movére debet, quod ita scriptum est: Qui putabátur fí-lius Joseph. Bene enim puta-bátur, quia natúra non erat; sed ídeo pu-tabátur, quia eum María, quæ Joseph viro suo erat desponsáta genúerat. Sic enim habes: Nonne hic est fílius Joseph fabri? Dixímus supra qua ratióne per Vírginem, dixímus étiam, qua ratióne per Vírginem, dixímus étiam, qua ra-tióne per desponsátam, et quare cénsus témpore nasci volúerit Dóminus salu-táris; non aliénum étiam vidétur, ut qua ratióne fabrum patrem habúerit, de-cláremus. Hoc enim typo eum patrem sibi esse demónstrat, qui fabricátor ómnium cóndidit mundum. Nam etsi hu-mána non sunt comparánda divínis, ty-pus tamen ínteger est, quod Pater Christi igne operátur et spíritu, et tamquam bonus ánimæ faber vítia nostra circúm-dolat; cito secúrum ádmovens arbóribus infœcúndis, secáre doctus exígua, cul-mínibus serváre sublímia, rígida mén-tium spíritus igne mollíre, et in varios usus omne humánum genus divérsa mi-nisteriórum qualitáte formáre.

℟. Joseph, fili David, noli timére ac-cípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est; pariet autem fílium, * Et vocábis no-men ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio VIII

Cur autem Joseph magis quam Ma-ríæ generátio describátur, cum María de Spíritu Sancto generávit Christum, et Joseph a generatióne Dó-mini videátur aliénus, dubitáre pos-sémus, nisi consuetúdo nos instrúeret Scripturárum, quæ semper viri oríginem quærit. Viri enim persóna quǽritur, qui étiam in senátu et réliquis cúriis civitátum géneris assérvat dignitátem. Quam defórme autem, si relícta viri orígine, orígo féminæ quæererétur, ut viderétur patrem non habuísse ille tótius mundi pópulis prædicándus! Vides ubí-que famíliam per virórum generatiónes esse decúrsam. Noli mirári quod Joseph orígo descrípta est. Eténim secúndum carnem natus, usum débuit sequi carnis, et qui in sǽculum venit, sǽculi débuit more descríbi; máxime cum in Joseph orígine étiam orígo sit Maríæ.

℟. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vo-cávi fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio IX

Cur autem sanctus Matthǽus ab Abraham generatiónem enu-meráre cœpérit Christi, sanctus vero Lucas a Christo usque ad Deum perdúxerit, explanándum vidétur. Lucas ad Deum putávit oríginem ejus esse re-feréndam, quod verus Christi generátor Deus sit, vel secúndum veram genera-tiónem Pater, vel secúndum lavácri re-generatiónem mýstici múneris auctor. Et ídeo non a primo generatiónem ejus cœpit descríbere; sed posteáquam bap-tísmum ejus explícuit, Auctórem óm-nium Deum per baptísmum cupiens de-monstráre. Christum quoque a Deo ordí-ne manásse successiónis asséruit, uni-vérsa contéxens, ut et secúndum natúram et secúndum grátiam et secúndum car-nem Dei Fílium demonstráret. Quod autem evidéntius divínæ generatiónis in-dícium, quam quod de generatióne dic-túrus, ipsum Patrem præmísit lo-quéntem: Hic est Fílius meus diléctus, in quo complácui?

Te Deum laudámus 9.

Vesperæ de sequenti III Dominica post Pascha, Commemoratio præcedentis diei infra Octavam. Completorium de Sabbato.

Dominica

infra Oct. S. Joseph, Eccl. Univ. Patr.

quæ est III post Pascha
Semiduplex

In I Vesperis

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Sabbato, ut in Psalterio 189.

Capit. I Petri 2, 11

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus Ad regías et Versus Mane no-bíscum, ut in Ordinario 31.

Ad Magnif. Ant. Módicum, * et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum mó-dicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam pos-sint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis diei in-fra Octavam: Ant. Fili, quid fecísti, ℣. Sub umbra {6}. Oratio Deus, qui ineffábili {2}.

In I Nocturno

Incipit liber Apocalýpsis
beáti Joánnis Apóstoli

Lectio I Cap. 1, 1-6

Apocalýpsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palam fácere ser-vis suis, quæ opórtet fíeri cito: et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium per-híbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus qui le-git et qui audit verba prophetíæ hujus: et servat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Joánnes septem ec-clésiis, quæ sunt in Asia. Gratia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ven-túrus est: et a septem

císti enim nos Deo nostro regnum et sacerdótium. In.

Lectio II Cap. 1, 7-11

Ecce venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pu-pugérunt. Et plangent se super eum, omnes tribus terræ. Etiam: Amen. Ego sum alpha et oméga: princípium et finis, dicit Dóminus Deus: qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, Omnípotens. Ego Joánnes, frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu: fui in ínsula, quæ appel-látur Patmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu. Fui in spíritu in Do-mínica die, et audívi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicéntis: Quod vides, scribe in libro: et mitte septem ec-clésiis, quæ sunt in Asia,

spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt: et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, pri-mogénitus mortuórum, et princeps re-gum terræ: qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Dignus es, Dómine, accípere li-brum, et aperíre signácula eum, allelúja: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In sánguine tuo, allelúja. ℣. Fe-
Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíræ, et Sardis, et Philadelphíæ et Laodicíæ.

℟. Ego sicut vitis fructificávi suavi-tátem odóris, allelúja: * Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a gene-ratiónibus meis adimplémini, allelúja, al-lelúja. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis: in me omnes spes vitæ et virtútis. Transíte.

Lectio III Cap. 1, 12-19

Et convérsus sum, ut vidérem vo-cem, quæ loquebátur mecum: et convérsus, vidi septem can-delábra áurea: et in médio septem can-delabrórum aureórum símilem fílio hó-minis, vestítum podére, et præcínctum ad mamíllas zona áurea: caput autem ejus et capílli erant cándidi tamquam lana alba, et

tamquam nix, et óculi ejus tamquam flamma ignis, et pedes ejus sí-miles aurichálco, sicut in camíno ardénti, et vox illíus tamquam vox aquárum mul-tárum: et habébat in déxtera sua stellas septem: et de ore ejus gládius utráque parte acútus éxibat: et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua. Et, cum vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tamquam mór-tuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére: ego sum primus et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sǽcula sæculórum, et hábeo claves mortis et inférni. Scribe ergo, quæ vidísti, et quæ sunt, et quæ opórtet fíeri post hæc.

℟. Audívi vocem de cælo, tamquam vocem tonítrui magni, allelúja: Regnábit Deus noster in ætérnum, allelúja: * Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus, allelúja, allelúja. ℣. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro, omnes Sancti ejus, et qui ti-métis Deum, pusílli et magni. Quia. Glória Patri. Quia.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 147 de Tempore

Lectio IV

Diébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantum do-nánte ipso possúmus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim est fides nostra: hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, et in ipso præcéssit exémplum. Vóluit enim nobis, quod promísit in fine, non solum prænuntiáre, sed étiam demon-stráre. Illi quidem qui tunc fuérunt, cum illum vidérent, et cum expavéscerent, et spíritum se vidére créderent, soliditátem córporis tenuérunt. Locútus est enim non solum verbis ad aures eórum, sed étiam spécie ad óculos eórum: parúmque erat se præbére cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum atque palpándum.

℟. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens: Veni, osténdam tibi no-vam nuptam, sponsam Agni: * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, or-natam monílibus suis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. Et.

Lectio V

Ait enim: Quid turbáti estis, et co-gitatiónes ascéndunt in cor ves-trum? Putavérunt enim se spíri-tum vidére. Quid turbáti estis, inquit, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Vidéte manus meas, et pedes meos: pal-páte, et vidéte: quia spíritus ossa et car-nem non habet, sicut me vidétis habére. Contra istam evidéntiam disputábant hó-mines. Quid

enim áliud fácerent hómi-nes, qui ea, quæ sunt hóminum, sápiunt, quam sic disputáre de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, isti hómines sunt. Sed Deus novit cogitatiónes hóminum, quóniam vanæ sunt.

℞. Audívi vocem in cælo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dó-minum, et date claritátem illi, et adoráte eum, qui fecit cælum et terram, mare et fontes aquárum, allelúja, allelúja. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cæli, voce magna clamántem et dicéntem. Timéte.

Lectio VI

In hómine carnáli tota régula intel-ligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt: quod non solent, non credunt. Præter consue-túdinem facit Deus miracula, quia Deus est. Majora quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci, qui non erant, quam paucos resurrexísse, qui erant: et tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte vi-luérunt. Resurréxit Christus: absolúta est res. Corpus erat, caro erat: pepéndit in cruce, emísit ánimam, pósita est caro in sepúlcro. Exhíbuit illam vivam, qui vi-vébat in illa. Quare mirámur? quare non crédimus? Deus est, qui fecit.

℞. Véniens a Líbano quam pulchra facta est, allelúja: * Et odor vesti-mentórum ejus super ómnia arómata, allelúja, allelúja. ℣. Favus distíllans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio VII Cap. 16, 16-22

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Módicum, et jam non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 101 in Joann., sub finem

Módicum est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sǽ-culum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in Epístola sua: Novíssima hora est. Ideo namque áddidit: Quia vado ad Patrem: quod ad priórem sen-téntiam referéndum est, ubi ait: Mó-dicum et jam non vidébitis me: non ad posteriórem, ubi ait: Et íterum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus: sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit posteáquam resurréxit, et cum eis per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cælum.

℟. Decantábat pópulus Israël, allelúja: et univérsa multitúdo Jacob canébat le-gítime: * Et David cum cantóribus cí-tharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúja, allelúja. ℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et le-vítæ: et univérsus Israël deducébat ar-cam fœderis Dómini in júbilo. Et.

Lectio VIII

Illis ergo ait: Módicum, et jam non videbitis me; qui eum corporáliter tunc vidébant: quia itúrus erat ad Pa-trem, et eum deínceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loquerétur, vidébant. Quod vero áddidit: Et íterum módicum, et vidébitis me: univérsæ pro-mísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit: Ecce ego vobíscum sum usque ad con-summatiónem sǽculi. Non tardat Dó-minus promíssum. Módicum et vide-bimus eum: ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit.

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, al-lelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur. Glória Patri. Convertétur.

Lectio IX

Hoc módicum longum nobis vi-détur, quóniam adhuc ágitur; cum finítum fúerit, tunc sen-tiémus quam módicum fúerit. Non ergo sit gáudium nostrum quale habet mun-dus, de quo dictum est: Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desidérii parturitióne sine gáudio tristes simus: sed, sicut ait Apóstolus: Spe gaudéntes: In tribulatióne patiéntes: quia et ipsa par-túriens, cui comparáti sumus, plus gau-det de mox futúra prole, quam tristis est de præsénti dolóre. Sed hujus sermónis iste sit finis: habent enim quæstiónem molestíssimam, quæ sequúntur: nec brevitáte coarctánda sunt, ut possint commódius, si Dóminus volúerit, explicári.

Te Deum laudámus 9.

Ad Laudes

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Dominica I loco 47.

Capit. I Petri 2, 11

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus Auróra et Versus In resur-rectióne, ut in Ordinario 12-13.

Ad Bened. Ant. Módicum, * et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum mó-dicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam pos-sint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Octavæ: Ant. Jo-seph, fili David ℣. Dedísti mihi {6}. Oratio Deus, qui ineffábili {2}.

Ad Tertiam

Capitulum Caríssimi: Obsecro vos, ut supra ad Laudes {16}.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam

Capit. I Petri 2, 18-19

Servi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantum bonis et mo-déstis, sed étiam dýscolis. Hæc est enim grátia in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Al-lelúja, allelúja. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

In II Vesperis

perpéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam

Capit. 1 Petri 2, 13-14

Subjecti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum: sive regi quasi præcellénti: sive dúcibus tamquam ab eo missis ad vindíctam ma-lefactórum, laudem vero bonórum.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Alle-lúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Si-móni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

Antiphona Allelúja cum Psalmis de Dominica, ut in Psalterio 64; Capitulum Caríssimi, ut supra ad Laudes; Hymnus Ad regías et Versus Mane nobíscum, ut in Ordinario 31.

Ad Magnif. Ant. Amen dico vobis, * quia plorábitis et flébitis vos: mundus autem gaudébit, vos vero contrista-bímini, sed tristítia vestra convertétur in gáudium, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis diei infra Octavam: Ant. Cum esset desponsáta, ℣. Constítuit, Oratio Deus, qui ineffábili {2}.

¶ Sit amen sequenti die faciendum not sit Officium de Octava, dicitur Ant. Fili, quid fecísti, ℣. Sub umbra {6}. Oratio Deus, qui ineffábili {2}.

Feria Secunda

infra Oct. S. Joseph, Eccl. Univ. Patr.
Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Bernárdi Abbátis
Homilía 2 super Missus est

Lectio IV

Desponsáta est María Joseph, vel pótius (sicut ponit Evangelísta) viro, cui nomen erat Joseph. Virum nóminat, non quia marítus, sed quod homo virtútis erat; vel pótius quia juxta álium Evangelístam non vir simplíciter, sed vir ejus dictus est, mérito appellátur quod necessário putátur. Dé-buit ergo vir ejus appellári, quia necésse fuit et putári; sicut et pater Salvatóris non quidem esse, sed dici méruit, ut putarétur esse, dicénte hoc ipso Evangelísta: Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me: * Pro-téctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protector.

Lectio V

Non est dúbium, quin bonus et fi-délis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum. Huc accédit, quod dícitur fuísse de domo David, vere de régia stir-pe descéndit vir iste Joseph, nobílis ge-nére, mente nobílior. Plane fílius David, non tantum carne, sed fide, sed sanc-titáte, sed devotióne, quem tamquam álterum David Dóminus invénit secúndum cor suum; cui tuto commítteret sacratís-simum atque secretíssimum sui cordis arcánum; cui, tamquam altéri David, in-cérta et occúlta sapiéntiæ suæ mani-festávit, et dedit illi non ignárum esse mystérii, quod nemo príncipum hujus sǽculi agnóvit.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine il-líus et sub ramis ejus morábitur; prote-gétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio VI

Cui dénique datum est, quod multi reges et próphetæ, cum vellent vidére, non vidérunt, audíre et non audiérunt; non solum vidére et au-díre, sed étiam portáre, dedúcere, am-plécti, deosculári, et nutríre et custodíre. Non tantum autem Joseph, sed et María descendísse credénda est de domo Da-vid; alióquin non esset desponsáta viro de domo David,

si non esset et ipsa de domo David. Ambo ígitur erant de domo David; sed in áltera compléta est vé-ritas, quam jurávit Dóminus David, al-téro tamen conscío et teste adimplétæ promissiónis.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio VII Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expositio in Luc. lib. 3

Quod per Salomónem Matthǽus ge-neratiónem derivándum putávit, Lucas vero per Nathan, álteram ré-galem, álteram sacerdotálem Christi fa-míliam vidétur osténdere. Quod non ita accípere debémus, quod álterum altéro vérius; sed alter altéri pári fide et veritáte concórdet. Fuit enim vere et secúndum carnem regális et sacerdotális famíliæ, Rex ex régibus, Sacérdos ex sacerdótibus; licet oráculum non de car-nálibus, sed de cæléstibus exprimátur: quóniam et Rex in Dei virtúte lætátur, cui judícium a Patre Rege defértur, et Sacérdos est in ætérnum, secúndum quod scriptum est: Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℟. Joseph, fili David, noli timére ac-cípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est; pariet autem fílium, * Et vocábis no-men ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio VIII

Bene ígitur úterque ténuit fidem, ut Matthǽus per reges ductam oríginem comprobáret, et Lucas per sacerdótes a Deo transmíssam in Christum sériem géneris deducéndo, sanctiórem ipsam oríginem decláraret. Simul in hoc quoque vítuli fígura signátur, quod ubíque sacerdotále mys-térium putat esse servándum. Nec mi-réris, si ab Abraham plures secúndum Lucam successiónes usque ad Christum sunt, paucióres secúndum Matthǽum, cum per álias persónas generatiónem fateáris esse decúrsam. Potest enim fíeri, ut álii longǽvam transégerint vitam, al-térius vero generatiónis viri immatúra ætáte decésserint; cum videámus com-plúres senes cum suis nepótibus vívere, álios vero

viros statim fíliis obíre suscéptis.

℟. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi, usque

Lectio IX

Illud quoque advértimus, quod sanc-tus Matthǽus, Jacob, qui fuit pater Joseph, fílium Mathat esse memorá-verit; Lucas vero Joseph, cui desponsáta erat María, fílium Heli, Heli autem fí-lium Melchi esse descripsérit. Quómodo uníus duo patres, id est, Heli et Jacob? Duórum fílius dictus est, quia altérius se-cúndum generatiónem, altérius secún-dum legem factus est fílius. In quo præ-scripto legis futúram perpetuitátem de-functórum séminis nobis esse prómissam non intelléxit pópulus Judæórum, sed se-cúndum lítteram accípiens, grátiam cor-rúpit oráculi. Alius enim erat frater, qui defunctórum fratrum semen suscitáret, non frater secúndum carnis germani-tátem, sed secúndum grátiæ puritátem. Et ídeo fortásse Frater non redémit, redé-mit homo; quia non germánus frater ille, sed mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus, resurrectiónis grátiam propagávit.

Te Deum laudámus 9.

Feria Tertia

infra Oct. S. Joseph, Eccl. Univ. Patr.
Semiduplex

In II Nocturno

dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vo-cávi fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis
Homilía 2 super Missus est

Lectio IV

Scriptum est: Joseph autem vir ejus, cum esset justus et nollet eam tra-dúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Bene, cum esset justus, nóluit eam tradúcere; quia, sicut nequáquam justus esset, si cógnitam ream consensísset; sic nihilóminus justus non esset, si probátam innóxiam condemnásset. Cum ergo jus-tus esset et nollet eam tradácere, vóluit occálte dimíttere eam. Quare vóluit di-míttere? Accípe et in hoc, non meam, sed Patrum senténtiam. Propter hoc Jo-seph vóluit dimíttere eam, propter quod et Petrus Dóminum a se repellébat, di-cens: Exi a me, Dómine, quia homo pec-cátor sum; propter quod et centúrio a do-mo sua eum prohibébat, cum díceret: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me: * Pro-téctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protector.

Lectio V

Ita ergo et Joseph, indígnum et pec-catórem se repútans, dicébat intra se, a tali et tanta non débere sibi ultra fa-míliare præstári contubérnium, cujus supra se mirábilem expavescébat dig-nitátem. Vidébat et horrébat divínæ præ-séntiæ certíssimum gestántem insígne; et quia mystérium penetráre non póterat, volébat dimíttere eam. Expávit Petrus poténtiæ magnitúdinem: expávit centurio præséntiæ majestátem: exhórruit ni-mírum et Joseph, sicut homo, hujus tanti miráculi novitátem. Miráris quod Joseph prægnántis se consórtio Vírginis ju-dicábat indígnum, cum aúdias et sanctam Elisabeth ejus non posse ferre præ-séntiam, nisi cum tremóre quidem et re-veréntia? Ait namque: Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me?

℟. Audívi vocem in cælo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dó-minum, et date claritátem illi, et adoráte eum, qui fecit cælum et terram, mare et fontes aquárum, allelúja, allelúja. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cæli, voce magna clamántem et dicéntem. Timéte.

Lectio VI

Ideo ítaque Joseph vóluit dimíttere eam. Sed quare occúlte, et non pa-lam? Ne vidélicet divórtii causa in-quirerétur, exigerétur rátio. Quid enim vir justus respónderet pópulo duræ cer-vícis, pópulo non credénti et contra-dícenti? Si díceret quod séntiebat, quod de illíus puritáte comprobáverat, nonne mox incréduli et crudéles Júdæi sub-sánnarent illum, lapidárent illam? Quó-modo namque Veritáti créderent tacénti in útero, quam póstea contempsérunt cla-mántem in templo? quid fácerent nec-dum apparénti, cui postmódum impías manus injecérunt étiam miráculis co-ruscánti? Mérito ergo Vir justus, ne aut mentíri aut diffámare cogerétur in-nóxiam, vóluit occúlte dimíttere eam.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio VII Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Damascéni

Oratio 3 de B.M.V. Nativ.

Matthǽus opus suum ínchoans, Liber generatiónis, inquit, Jesu Christi fílii David, fílii Abraham: verum hic non subsístit; étenim ipsíus sermo étiam usque ad Vírginis Sponsum progréssus est. Lucas autem post Salvatóris in baptísmo declaratiónem, oratiónem suam non nihil derívans, ad hunc modum scribit: Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat; et sic deínceps in altum ascendéndo usque ad Seth, qui fuit Adæ, qui fuit Dei. Proínde cum Joséphi genus ad hunc modum recenseátur, certe Virgo quoque ipsa ac Dei Génitrix María éjusdem cum eo tribus esse simul demonstrátur. Síquidem Móysis lege non licébat ulli tríbui cum áltera tribu permiscéri, ne géneris heréditas ab una tribu ad áliam laberétur.

℟. Joseph, fili David, noli timére ac-cípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto

℟. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vo-cávi fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio IX

est; pariet autem fílium, * Et vocábis no-men ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio VIII

Non abs re Christi ex Spíritu Sancto natívitas apud vulgus si-lebátur, ac Joseph loco patris as-sumebátur; atque inde, ut vero consen-táneum est, tamquam Puéri pater recen-sebátur. Nam, nisi hoc exstitísset, patre carére Puer existimátus fuísset, quod a patérno látere genus ipsíus mínime re-censerétur. Quam ob rem ab exímiis Evangelístis necessário tunc factum est, ut Joséphi genus recensérent. Nam si, hoc prætérmisso, a matérno látere gé-neris ipsíus sériem texuíssent, præ-térquam quod istud indecórum fuísset, a divinárum quoque Scripturárum consue-túdine abhorruísset. Cómmode ígitur Jo-séphi genus a Davíde, ob eam quam attú-limus causam, ducéntes, simul quoque Vírginem Maríam ex Davíde ortam esse confírmant, per Sponsum scílicet uxóris genus una inferéntes.

Quod quidem justítia prǽditus Joseph esset, ac vitam legi consentáneam dúceret, némini obscurum est. Ex legis porro præscrípto vivens, profécto non aliúnde quam ex sua tribu ortam uxórem despondébat. Quocírca, si Joseph ex tribu Juda atque ex Dávidis sorte ac família erat, an

non consentáneum est Maríam quoque ab iísdem proficísci? Ex quo factum est, ut Sponsi genus recenserétur. Nam, cum de Apóstoli senténtia caput mulíeris vir sit; quid tandem afférri potest, quin, cum cápitis genus recensétur, corpus quoque una cum cápite recenséri consequátur? Maniféste ígitur osténsum esse árbitror, Joséphi genus apud Evangelístas non frustra recenséri, ex quo necessário Virgo quoque a Dávide oriúnda esse per consecutiónem intellígitur, et qui præcellénti miráculo ex ipsa génitus est Christus, ante sǽcula Dei Fílius.

Te Deum laudámus 9.

Vesperæ de sequenti die Octava.

Feria Quarta

In Octava S. Joseph Sponsi B.M.V., Eccl. Univ. Patr.

Duplex majus

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Liber 1 de Nupt. et Concup., c. 11

Lectio IV

Non falláciter ab Angelo dictum est ad Joseph: Noli timére ac-cípere Maríam cónjugem tuam. Conjux vocátur ex prima fide despon-satiónis, quam concúbitu nec cognóverat nec fuerat cognitúrus; nec períerat nec mendax mánserat cónjugis appellátio, ubi nec fúerat nec futúra erat ulla carnis commíxtio. Erat quippe illa Virgo; ídeo et sánctius et mirabílius jucúnda suo viro, quia étiam fœcúnda sine viro, prole dispar, fide compar. Propter quod fidéle conjúgium paréntes Christi vocári ambo meruérunt, et non solum illa mater, ve-rum étiam ille pater ejus, sicut conjux matris ejus, útrumque mente, non carne. Sive autem ille pater sola mente, sive illa mater et carne, paréntes tamen ambo hu-militátis ejus, non sublimitátis; infir-mitátis, non divinitátis.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me: * Pro-téctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protector.

Lectio V

Neque enim méntitur Evangélium, ubi légitur: Et erat Pater ejus et mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Et alio loco: Ibant paréntes ejus per omnes annos in Jerú-salem. Item paulo post: Et dixit Mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quære-bámus te. At ille, ut osténderet habére se præter illos Patrem, qui eum génuit præter matrem, respóndit eis: Quid est, quod me quærebátis? Nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Et rursum, ne hoc dicto paréntes illos negásse putarétur, Evangelísta se-cútus adjúnxit: Et ipsi non

intellexérunt verbum quod locútus est ad illos; et descéndit cum eis, et venit Nazáreth, et erat súbditus illis. Quibus súbditus nisi paréntibus? Quis autem súbditus, nisi Jesus Christus, qui, cum in forma Dei

esset, non rápinam arbitrátus est, esse se æquálem Deo?

℟. Státuet fílios suos sub tégmine il-líus et sub ramis ejus morábitur; prote-gétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ℣. Spe-ráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio VI

Cur ergo illis súbditus, qui longe infra formam Dei erant, nisi quia semetípsum exinanívit formam servi accípiens, cujus formæ paréntes erant? Sed profécto nec ipsíus formæ servi paréntes ambo essent, nisi inter se étiam sine carnis commixtióne cónjuges essent. Unde et séries generatiónum, cum paréntes Christi connéxióne succes-siónis commemorántur, usque ad Joseph pótius, sicut factum est, fúerat perdu-cénda; ne in illo conjúgio viríli séxui, útique potióri, fiéret injúria, cum veritáti nihil períret, quia ex sémine David, ex quo ventúrus prædíctus est Christus, et Joseph erat et María. Omne ítaque nup-tiárum bonum implétum est in illis paréntibus Christi: proles, fides sacra-méntum. Prolem cognóscimus ipsum Dóminum Jesum; fidem, quia nullum adultérium; sacraméntum, quia nullum divórtium.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio VII Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Serm. 36 de Temp. Bapt. Christi

Natális hódie alter est quodam modo Salvatóris. Nam eísdem eum signis, eisdem miráculis cognóscimus génitum, sed nunc majóri mystério baptizátum. Ait

enim Deus: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Præclárior plane est secúnda, quam prima natívitas. Illa enim sine teste siléntio Christum génuit; ista cum divi-nitátis professióne Dóminum baptizávit. Ab illa se Joseph, qui pater putabátur, excúsat; in hac se Pater, qui non crede-bátur, insínuat. Ibi labórat suspiciónibus Mater, quia professióni déerat pater; hic honorátur Génitrix, quia Divínitas Fí-lium protestátur.

℟. Joseph, fili David, noli timére ac-cípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est; pariet autem fílium, * Et vocábis no-men ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio VIII

Honorátior, inquam, secúnda, quam prima natívitas. Síquidem Pater hic Deus majestátis in-scríbitur; illic Joseph artífex æstimátur. Et licet in utraque Dóminus per Spíritum Sanctum et natus sit et baptizátus, tamen honorátior est qui de cælis clamat, quam qui in terris labórat. Joseph ergo faber in terris pater putabátur esse Dómini Sal-vatóris, nec ab hoc ópere Deus, qui vere est Pater Dómini nostri Jesu Christi, ex-clúditur; nam est et ipse faber.

℟. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vo-cávi fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio IX

Ipse enim est artífex, qui hujus mundi máchinam non solum mirábili, sed étiam ineffábili poténtia fabricávit; tamquam sápiens architéctus cælum sub-límitate suspéndit, terram mole fundávit, mária cálculis alligávit. Ipse est artífex, qui ad mensúram quamdam supérbiæ de-pónit fastígia, humilitátis extréma sub-límat. Ipse est artífex, qui in nostris mó-ribus præcídit supérflua ópera, utília quæque consérvat. Ipse est artífex, cujus secúrim ad radícem nostram pósitam Joánnes Baptísta comminátur, ut omnis arbor, quæ normam justæ discretiónis excésserit, excísa radícitus tradátur in-céndio; quæ autem mensúram veritátis habúerit, cælésti fábricæ deputétur.

Te Deum laudámus 9.

Eulogium in Martyrologio Romano inserendum

In Feria Tertia ante Dominca III post Paschae

Solémnitas sancti Joseph, Sponsi beátæ Maríæ Virgínis, Confessóris et universális Ecclésiæ Patróni.

In Feria Tertia ante Dominca IV post Paschae

Octáva Solémnitas sancti Joseph, Sponsi beátæ Maríæ Virgínis, Confessóris et universális Ecclésiæ Patróni.

DECRETUM

Instituto a Sanctissimo Domino Nos-tro Pio Pp. XII, die primo Maii anni millesimi nongentesimi quinqua-gesimi quinti, festo sancti Joseph Opi-ficis, opificum Patroni, reliquum erat li-turgico parare textus in Missale et Bre-viarium Romanum inducendos. Hos ita-que textus, a speciali Commissione dili-genter compositos et approbationi Sum-mi Pontificis subiectos, prout hic publici fiunt iuris, hæc Sacra Rituum Congre-gatio in posterum ab omnibus qui ritui Romano adstricti sunt, die primo Maii, in festo S. Jopeph Opicis, sub ritu dup-licis primæ classis recolendo, adhiben-dos esse præcipit; translato in perpe-tuum festo Ss. Apostolorum Phillipi et Jacobi in diem undecimum mensis Maii, tamquam in sedem propriam. In lectione autem quarta eiusdem festi omittantur verba: « Kalendis Maji »; lemma Mar-tyrologii Romani quo de Ss. Apostolis Phillipo et Jacobo agitur, ponatur primo loco eodem die undecimo Maii. Solem-nitas vero S. Joseph, quæ hucusque celebratur feris IV post Dominicam II post Pascha, abolita habeatur; et titulus « Ecclesiae universalis Patroni », qui dic-tae Solemnitati adjungebatur, festo prin-cipali S. Joseph diei 19 Martii in pos-terum adnectatur.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino Nostro Pio Pp. XII relatis, Sanctitas Sua benigne Officium et Missam in honorem S. Joseph Opificis, necnon variations supradictas approbare dignata est.

Die 24 Aprilis 1956.

C. Card. Cicognani, Praefectus

L. ✠ S.

†A. Carinci, Archiep. Seleuc.,
Secretarius

DECRETUM GENERALE

DE RUBRICIS AD SIMPLICIORUM FORMAM REDIGENDIS

Cum nostra hac ætate sacerdotes, præsertim illi qui curum animarum gerunt, variis novisque in dies apostolatus officiis onerentur, ita ut divini officii recitationi ea qua oportet animi tranquillitate vix attendere possint, nonnulli locorum Ordinarii enixas preces S. Sedi detulerunt, ut huiusmodi difficultati amovendæ benigne

provideret, ac saltem rubricarum copiosum instructum ad simpliciorem redigeretur formam.

Summus Pontifex Pius PP. XII, pro Sua pastorali cura et sollicitadine, rem hanc exa-minandam commisit peculiari virorum peritorum Commissioni, quibus studia de generali liturgica instauratione demandata sunt; hi autem rebus omnibus accurate perpensis, in consilium venerunt vigentes rubricas ad expeditiores normas esse reducendas, ita tamen ut in usum trahi possint, servatis interim libris liturgicis prouti exstant, donec aliter pro-visum fuerit.

Quibus omnibus Ssm̃o Domino Nostro ab Em̃o D. Cardinali S. R. C. Præfecto per singula relatis, Sanctitas Sua sequentem rubricarum dispositionem approbare dignata est eamque vulgari mandavit, ita tamen ut quæ præsenti Decreto statuuntur vim obtineant ka-lendis Januariis anni 1956.

Caveant interim Pontificii librorum liturgicorum Editores, ut in novis editionibus Bre-viarii et Missalis romani forte disponendis, ne quid prorsus innovetur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romæ, ex ædibus S. R. Congregationis, die 23 mensis Martii anni 1956.

C. Card. CICOGNANI, Praefectus

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., Secretarius

DE RUBRICIS AD SIMPLICIOREM FORMAM REDIGENDIS

Tit. I. Normæ Generalis

Ordinationes quæ sequuntur ritum romanum respiciunt; quæ hic ex-presse non nominantur, im-mutata censentur.

2. Nomine kalendarii veniunt cum ka-lendarium in usum universæ Ecclesiæ, tum kalendaria particularia.

3. Normæ quæ sequuntur servandæ sunt in recitatione sive publica sive pri-vate divini officii, nisi aliter expresse ca-veatur.

4. Indulta particularia quælibet et con-suetudines etiam speciali mentione dignæ, quæ his ordinationibus obstant, expresse revocata censentur.

Tit. II. Variationes in Kalendario

Gradus et ritus semiduplex sup-primitur.

2. Dies liturgici, qui nunc sub ritu se-miduplici kalendariis inscripti sunt, sub ritu simplici celebrantur, excepta vigilia Pentecostes quæ ad ritum duplicem elevator.

a) De Domincis

3. Domincæ Adventus et Quadrage-simæ et aliæ usque ad dominicam in Al-bis necnon et dominica Pentecostes cele-brantur ritu duplici I classis et festis qui-buslibet præferuntur tan in occurentia quam in concurentia.

4. Quando in dominicis 2ª, 3ª, 4ª Ad-ventus festa I classis occurrerint permit-tuntur Missæ de festo, excepta con-ventuali.

5. Dominicæ hucusque sub ritu semi-duplici celebratæ ad ritum duplicem ele-vantur; antiphonæ tamen interim non duplicantur.

6. Officium et Missa dominicæ impe-ditæ, nec anticipantur, nec resumuntur.

7. Si in dominicis per annum occur-rerit festum cuiusvis tituli vel mysterii Domini, festum ipsum locum tenet do-minicæ, de qua fit tantum comme-moratio.

b) De Vigiliis

8. Vigiliæ privilegatæ sunt: vigilia Na-tivitatis Domini et vigilia Pentecostes.

9. Vigiliæ communes sunt: vigilia fes-torum Ascensionis Domini, Assump-tionis B.M.V., S. Ioannis Baptistæ, Ss. Petri et Pauli, S. Laurentii. Omnes aliæ vigiliæ, etiam quæ kalendariis par-ticularibus sunt inscriptæ, supprimuntur.

10. Vigiliæ communes, in dominica occurentes, non anticipantur, sed omit-tuntur.

c) De Octavis

11. Celebrantur tantum octavæ Nati-vitatis Domini, Paschatis et Pentecostes, suppressis omnibus aliis, sive in kalen-dario universali, sive in kalendariis par-ticularibus occurentibus.

12. Dies infra octavas Paschatis et Pentecostes eleventur ad ritum duplicem,

festis quibuslibet præferuntur et non ad-mittunt commemorationes.

13. Dies infra octavam Nativitatis Do-mini, quamvis eleventur ad ritum dup-licem, celebrantur prouti nunc.

14. Diebus a 2 ad 5 Januarii, nisi oc-curat aliquod festum, fit de feria currenti, ritu simplici. In officio antiphonæ et psalmi ad omnes Horas et versus noc-turni de currenti hebdomadæ die, ut in psalterio; reliqua ut

15. Dies a 7 ad 12 Januarii, suppressa octava Epiphaniæ, fiunt feriæ per annum (ritu simplici). In officio antiphonæ et psalmi ad omnes Horas et versus noc-turni de currenti hebdomadæ die, ut in psalterio; reliqua ut in festo Epiphaniæ, præter lectiones, quæ dicuntur de Scrip-tura occurrenti, cum suis responsoriis, et dicitur Te Deum. Conclusio hymnorum et versiculus ad Primam, de Epiphania. Missa de Epiphania, sine Credo et sine Communicantes proprio.

Prohibentur Missæ lectæ tam votivæ, quam cotidianæ defunctorum.

16. Die 13 Januarii fit commemoratio Baptismatis D. N. Jesu Christi sub ritu duplici maiore; officium et Missa di-cuntur uti nunc sunt in octava Epi-phaniæ.

Si vero commemoratio Baptismatis D. N. Jesu Christi occurrerit in dominica, tunc fit de festo S. Familiæ, sine ulla commemoratione. In sabbato

die 1ª Januarii, præter lectiones, quæ dicuntur de Scrip-tura occurrenti, cum suis responsoriis, et dicitur Te Deum. Conclusio hymnorum et versus in responsorio brevi ad Primam dicuntur ut in Nativitate Domini. Missa dicitur ut die 1ª Januarii, sine Credo, et sine Communicantes proprio.

Prohibentur Missæ lectæ tam voltivæ quam cotidianæ defunctorum.

præcedenti ponitur initium Epistolæ primæ ad Corinthios.

17. Dies a festo Ascensionis Domini usque ad vigiliam Pentecostes exclusive fiunt feriæ tempore paschali (ritu sim-plici). In officio antiphonæ et psalmi ad omnes Horas et versus nocturni dicuntur de currenti hebdomadæ die, ut in psal-terio; reliqua ut in festo Ascensionis Do-mini, præter lectiones, quæ dicuntur de Scriptura occurenti, cum suis res-ponsoriis. Conclusio hymnorum et ver-sus ad Primam dicuntur de festo Ascen-sionis; Missa de eodem festo sine Credo, et sine Communicantes, proprio.

Prohibentur Missæ lectæ tam votivæ, quam cotidianæ defunctorum.

In vigilia Pentecostes, nihil inno-ventur.

18. Dies octavæ suppressæ Corporis Christi et octavæ item suppressæ Ss. Cordis Iesu, fiunt feriæ per annum.

19. In domincis olim infra has octavas Ascensionis, Corporis

Christi et Ss. Cor-dis Jesu, officium dicitur prouti nunc.

d) De Festis Sanctorum

20. Festa sanctorum, hucusque sub ritu semiduplici celebrata, habentur tam-quam festa simplicia.

21. Festa sanctorum, hucusque sub ritu simplici celebrate, reducuntur ad commemorationem, sine lectione his-torica.

22. In feriis Quadragesimæ et Pas-sionis, a feria IV Cinerum usque ad sab-batum ante dominicam Palmarum, quan-do aliquod festum occurerit quod non sit I vel II classis, tam officium (in recita-tione private) quam Missa dici possunt de feria vel de festo.

Tit. III. De Commemorationibus

Quæ hic de commemorationibus di-cuntur, valent tam pro officio, quam pro Missa, cum in occurentia, tum in concurrentia.

2. Commemorationes numquam omit-tendæ et præcendentiam absolutam ha-bentes, sunt:

a) de quavis dominca.

b) de festo I classis.

c) de feriis Quadragesimæ et Adventus.

d) de feriis et sabbato Quattuor Temporum Septembris.

e) de Litaniis maioribus.

3. Aliæ commemorationes forte oc-currente ita admittuntur, ut numerum ter-narium orationum non excedant.

4. Præter et post commemorationes sub n. 2 recensitas, ratio commemo-rationum hæc est:

a) In dominicis I classis, in festis I classis, in feriis et vigiliis privilegatis, et insuper in Mis-sis in cantu vel votives solemnibus, nulla admit-titur commemoration.

b) In festis II classis, et in ceteris dominicis una tantum admittitur commemoratio.

c) In omnibus allis diebus sive festivis, sive ferialibus, duæ tantum admittuntur com-memorationes.

5. Festa commemorata non amplius gaudent: a) *in officio*, versu proprio in responsorio brevi ad Primam, et doxo-logia propria in hymnis, exceptis diebus de quibus Tit. II, nn. 14-17; b) *in Missa*, Credo et Præfatione propria.

Tit. IV. Variationes in Breviario

a) De initio et fine Horarum

Horæ canonicæ, tam in publica quam in private recitatione, omissis Pater, Ave, et respective Credo, inchoantur ab-solute, hoc modo:

-Matutinum: a versu Domine, labia mea aperies.

-Laudes, Horæ minores et Vesperæ: a versu Deus, in adiutorium.

-Completorium: a versu Iube, domne, benedicere.

2. In officio tridui sacri et in officio defunctorum omnes Horæ, omissis Pater, Ave, et

respective Credo, incipiunt ut in Breviario notatur.

3. Item Horæ canonicæ tam in publica quam in private recitatione absolvuntur hoc modo:

-Matutinum (in recitatione private),

Laudes, Teria, Sexta, Nona, et

Vesperæ: versu Fidelium animæ.

-Prima: benedictione Dominus nos benedicat.

-Completorium: benedictione Benedicat et custodiat.

b) De conclusione officii

4. Cursus cotidianus divini officii con-cluditur post Completorium, sueta anti-phona B.M.V., cum versiculo Divinum auxilium.

Indultum et indulgentiæ, pro recita-tione Sacrosanctæ concessa, eidem anti-phonæ finali adnectuntur.

c) De quibusdam partibus

5. Hymni proprii quorundam sactorum certis Horis assignati non transferuntur. In hymno Iste confessor numquam mutatur tertius versus, qui erit simper: Meruit supremos laudis honores.

6. Antiphonæ ad Magnificat feriarum tempore Septuagesimæ forte prætermissæ non resumuntur.

7. Preces feriales dicuntur tantum in Vesperis et in Laudibus officii feriarum IV et VI tempore Adventus, Quadragesimæ et Passionis, necnon feriarum IV et VI, et sabbati Quattuor Temporum, excepta octava Pentecostes, quanda officium fit de feria.

8. Omnes aliæ preces omittuntur.

9. Suffragium sanctorum et comme-moratio de Cruce omittuntur.

10. Symbolum Athanasianum recitatur in festo Ss. Trinitatis tantum.

d) De aliis variationibus

11. Primæ vesperæ (sive integræ, sive a capitulo, sive per modum com-memorationis) competunt solummodo festis I et II classis, et dominicis.

12. Ad singulas partes officii quod at-tinet hæc serventur:

a) In dominicis et festis I classis nihil innovator.

b) In festis II classis et in festis duplicibus Domini et B.M.V., ad Matutinum, Laudes et Vesperas fit ut in proprio et in communi; ad Horas minores ut in psalterio de feria currenti et proprio loco; ad Completorium de dominica.

c) In ceteris festis, vigiliis vel feriis, per omnes Horas fit ut in psalterio et proprio loco, nisi in Matutino, Laudibus et Vesperis antiphonæ et psalmi specialter assignati habeantur.

13. Lectiones de Scriptura occurrenti una cum suis responsoriis, si die as-signato dici nequeant, omittuntur, etiam si agatur de « initiis » librorum.

14. In festo sanctorum lections I noc-turni, si propriæ assignatæ non ha-beantur, sumuntur de Scriptura occur-renti: his deficientibus, sumuntur de communi.

Tit. V. Variationes in Missali

a) De orationibus

Orationes pro diversitate temporum assignatæ abolentur.

2. In missis votivis defunctorum, si in cantu celebrentur, unica dicitur oratio; si sine cantu, dici possunt tres orationes.

3. Oratio Fidelium hucusque præ-scripta prima feria libera cuiusvis mensis vel feria II cuiusvis hebdomadæ, abo-latur. In choro, his feriis, Missa conven-tualis dicitur iuxta rubricas.

4. Collectæ ab Ordinario simpliciter imperatæ, omittuntur iuxta rubricas hu-cusque vigentes, et insuper in omnibus dominicis ac quoties Missa in cantu cele-bretur: denique quando orations, iuxta rubricas dicendæ, numerum ternarium attigerint.

b) De quibusdam aliis variationibus

5. In feriis per annum, si commemoratio alicuius sancti fieri debeat, Missa dici potest, ad libitum celebrantis, vel de feria vel, more festivo, de sancto commemorato.

6. In Missis defunctorum sequential Dies iræ omitti potest, nisi agatur de Missa in die obitus seu depositionis præsente cadavere, vel etiam absente ob rationabilem causam, et de die Commemorationis omnium fidelium defunctorum. Hoc autem die sequential semel tantum dici debet, scilicet in Missa principali, secus in prima Missa.

7. Credo dicitur dumtaxat in dominicis et festis I classis, in festis Domini et B. Mariæ Virg., in festis nataliciis Aposto-lorum et Evangelistarum, et Doctorum universæ Ecclesiæ, et Missis votivis sol-lemnibus in cantu celebratis.

8. Præfatio dicitur quæ cuique Missæ propria est; qua deficiente, dicitur præ-fatio de tempore, secus communis.

9. In quavis Missa pro ultimo Evan-gelio summitur simper initium Evangelii secundum Ioannem, excepta tertia Missa Nativitatis Domini et Missa Dominicæ Palmarum.

Die 21 Julii

S. Laurentii a Brundisio

Conf. et Eccl. Doct. [67]

Duplex (m. t. v.),

Ad. Magnif. Ant. O Doctor óptime... beate Laurenti... [68].

Oratio

Deus, qui ad árdua quæque pro nó-minis tui glória et animárum salúte beáto Lauréntio, Confessóri tuo atque Doctóri, spíritum sapiéntiae et for-titúdinis contulísti: da nobis in eódem spíritu et agénda cognóscere; et cógnita, eius intercessióne, perfícere. Per Dó-minum.

Et fit Commemoratio præcedentis: Ant. Hic vir, ℣. Justum dedúxit [93].

Deinde Commemoratio S. Praxedis Virg.: Ant. Veni, Sponsa Christi, ℣. Spécie tua [100].

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Praxédis Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Com-muni, Lectiones Sapiéntam [81].

In II Nocturno

Lectio IV

Lauréntius, Brundúsii in Apúlia honésties piísque paréntibus natus, adoléscens Ordinem Fra-trum Minórum Capuccinórum ingréssus, philosóphiam ac theologíam pénitus dí-dicit, complúres autem línguas et antí-quas et recentióres cálluit. Sacérdos in-augurátus, praedicándi munus suscépit, quod deíncips per totam fere Itáliam, aliasque Európae regiónes indeféssus obívit cum ubérrimo animárum fructu. Iudǽos evangelizáre a Summo Pontífice iussus, multus ex eis ad Christum con-vértit; quam plúrimos aut ab hǽresi ser-vávit immúnes, aut in eam iam prolápsos Ecclésiæ cathólicæ restítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seduc-tóribus tutávit illum: * Et dedit illi cla-ritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dó-minus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio V

Singulári prudéntia consiliíque do-no prǽditus, primum nonnúllis Provínciis religiósis, deínde uni-vérso Ordini regéndo præféctus est. Quin étiam, cum esset propter eásdem virtútes Summis Pontificibus et populorum rec-tóribus ipsíque imperatóri acceptíssimus, ab eis sæpe adhíbitas est ad gravíssimas obeúndas legatiónes. Atque eius potís-simum ópera efféctum est, ut príncipes christiáni, depósitis inter se inimicítiis, cópias suas consociáverint contra in-

quoque Deíparam, cui ómnia sua refe-rébat accépta, unice diléxit. Tandem Oli-sipóne, quo a pópulo Neapolitáno orátor ad regem Hispániæ missus fúerat, li-bertátis christiánæ et iustítiæe strénuus assértor, quasi in acie occúbuit anno mil-lesimo sexcentésimo undevicésimo. Quem, in vita et post mortem a Deo su-pernis signis et miráculis insignítum, Leo Papa décimus tértius in Sanctórum númerum rétulit. Multa relíquit scripta ad fidem cathólicam advérsus hæréticos defendéndam, et ad sacras Lítteras ex-planándas, aut ad

gruéntes Turcárum turmas; quibúscum exércitus christiánus in Hungária con-gressus, Lauréntio præeúnte cum cruce, mílites ducésque cohortánte, celebér-rimam rétulit victóriam, cuius præcípuus auctor ipse non immérito iudicátus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio VI

Inter tot vero tántaque negótia, reli-giósi hóminis virtútes heróico modo cóluit. Quidquid supérerat témporis oratióni impéndens, vitam interiórem cum extérna actuositáte miríﬁce coniúnxit. Christi passiónem recoléns et sacrum fáciens ita afficiebátur, ut a lác-rimis temperáre non posset; Vírginem

sanctos cǽlites, in pri-mis beatíssimam Vírginem Maríam, ce-lebrándos. Eum Summus Pontifex Joán-nes vigésimus tértius, e sacrórum Rí-tuum Congregatiónis consúlto, univer-sális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locú-tus est ei Deus, et dixit ad eum: In-grédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Gló-ria Patri. Quia.

¶ Si hoc Festum ad instar Simplicis redigatur, et de ipso IX Lectio iuxta Rubricas sit dicenda, sumi potest sequens

Lectio IX

Lauréntius, Brundúsii in Apúlia na-tu, adulescens adoléscens Ordi-nem Fratrum Minórum Capuc-cinórum ingréssus, philosóphiam ac theologíam pénitus dídicit, complúres autem línguas et antíquas et recentióres cálluit. Sacérdos inaugurátus, prae-dicándi munus suscépit, quod per totam fere Itáliam aliasque Európae regiónes indeféssus obívit. Singulári prudéntia consiliíque dono prǽditus, uni-vérso Ordini regéndo præféctus est, et a Summis Pontificibus sæpe adhíbitas ad gra-víssimas obeúndas legatiónes. Atque ejus potíssimum ópera efféctum est, ut príncipes christiáni cópias suas con-sociáverint contra ingruéntes Turcárum turmas; quibúscum exércitus christiánus in Hungária congressus, Lauréntio præúnte cum cruce, mílites ducésque co-hortánte, celebérrimam rétulit victóriam. Inter tot vero tántaque negótia, religiósi hóminis virtútes heróico modo cóluit. Quidquid supérerat témporis oratióni im-péndens, vitam interiórem cum extérna actuositáte miríﬁce coniúnxit. Tandem Olisipóne, quo a pópulo Neapolitáno orátor ad regem Hispániæ missus fúerat, libertátis christiánæ et iustítiæe strénuus assértor, quasi in acie occúbuit anno mil-lesimo sexcentésimo undevicésimo. Multa relíquit scripta ad fidem cathó-licam advérsus hæréses defendéndam, et ad sacras Lítteras explanándas. Eum Leo Papa décimus tértius in Sanctórum númerum rétulit, Joánnes Papa vi-gésimus tértius universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

Te Deum laudámus 9.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum I loco [84].

Pro S. Praxedi Virgini

Lectio IX

Praxédes, virgo Romána, Puden-tiánæ vírginis soror, Marco Anto-níno imperatóre Christiános perse-quénte, eos facultátibus, ópera, consola-tióne, et omni caritátis offício proseque-bátur. Nam álios domi occultábat; álios ad fídei constántiam hortabátur: aliórum córpora sepeliébat; iis, qui in cárcere in-clúsi erant, qui in ergástulis exerce-bántur, nulla re déerat. Quæ, cum tantam Christianórum stragem jam ferre non posset, Deum precáta est, ut, si mori ex-pedíret, se e tantis malis eríperet. Itaque duodécimo Kaléndas Augústi ad pietátis prǽmia vocátur in cælum. Cujus corpus a Pastóre presbýtero in patris et soróris

Pudentiánæ sepúlcrum illátum est, quod erat in cœmetério Priscíllæ, via Salária.

Te Deum laudámus 9.

Ad Laudes pro Commemoratione S. Praxedis: Ant. Símile est, ℣. Diffúsa est [109].

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Comme-moratio præcedentis.

Eulogium in Martyrologio Romano inserendum

Die 21 Iulii, primo loco:

Sancti Lauréntii a Brundúsio, Confes-sóris et Ecclésiae Doctóris, ex Or-dine Fratrum Minórum Capuccinórum, qui sequénti die migrávit in cælum.

Die 22 Iulii, primo loco:

Olisipóne, in Lusitánia, natális sancti Lauréntii a Brundúsio, Confessóris, ex Ordine Fratrum Minórum Capuc-cinórum, quem verbi Dei prædicátione, cælésti doctrína, pontificíis legatiónibus, rebusque ad Dei glóriam et Ecclésiae utilitátem felíciter gestis præclárum, Leo Papa décimus tértius Sanctórum fastis ascrípsit, et Summus Póntifex Ioánnes vigésimus tértius universális Ecclésiæ Doctórem declarávit, eíusque festum prí-die húius diéi celebrári iussit.

OFFICIUM ET MISSA S. LAURENTII A BRUNDISIO, C. D., APPROBANTUR

Vir totus apostolicus, potens in opera ac magister in sermone, sanctus Laurentius a Brundisio, Confessoris, ex Ordine Fratrum Mi-norum Capuccinorum, virtutibus meri-tisque clarus, a Summo Pontifice Leone Papa XIII inter sanctos cælites relatus, verbo præsertim innumerabilium ani-marum fidem audit, pietatem fovit, doc-trinam catholicam et Romanæ Ecclesiæ iura strenue defendit, christianam socie-tem valide tutatus est, atque in acerrimo certamine contra Portestantismi errores inito, intrepidus exstitit signifier. Eius scripta, nuper in lucem edita, quindecim amplis voluminibus collecta sunt, in qui-bus sermons continentur de variis argu-mentis; nempe de Beata Virgine Maria, de Tempore, de Sanctis, de Adventu, de Quadragesima, et commmentarium in Genesim. In eis sanctus Laurentius eru-ditissimus apparet concionator, præ-clarus theologus strenuusque apologeta. Iure merito igitur, instantibus quam-plurimus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Car-dinalibus, Archiepiscopis, Episcopis, Religiosorum Ordinum et Congre-gationum Moderatoribus, quos inter Rev us Pater Administer Generalis Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum, aliis-que doctissimis viris, Sanctissimus Do-minus noster Joannes Papa XXIII, per Apostolicas Litteras in forma Brevis die 19 Martii 1959 datas, ex Sacrorum Ri-tuum Congregationis consulto, sanctum Laurentium a

Brundisio, Confessorem, Ecclesiæ Doctorem declaravit atque con-stituit: eiusque festum recolendum in-dulsit die 21 Julii mensis, sub ritu dup-lici, cum Officio et Missa de Communi, præter Orationem et lections secundi Nocturni proprias et approbatas, uti in adiecto prostant exemplari. Servatis de cetero Rubricis aliisque de iure ser-vandis. Quibuslibet cotrariis non obstantibus.

Die 8 Julii 1959.

C. Card. Cicognani, Praefectus

L.✠ S.

Henricus Dante, Pro-Secretarius

Litaniæ Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Iesu Christi

Indulgentia septem annorum; plenaria suetis conditionibus, si cotidie per integrem mensem Litiniæ cum Versiculo et Oratione devote repetitæ fuerint. Joannes Pp. XXIII, 24 Februarii 1960.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miser
ére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sánguis Christi, Unigéniti Patris ætérni,

salva nos.
Sánguis Christi, Verbi Dei incarnáti, salva.
Sánguis Christi, Novi et Ætérni Testaménti,

salva.
Sánguis Christi, in agónia decúrrens in ter-ram, salva.
Sánguis Christi, in flagellatióne proflúens,
salva.
Sánguis Christi, in coronatióne spinárum émanans, salva.
Sánguis Christi, in Cruce effúsus, salva.
Sánguis Christi, prétium nostræ sálutis,

salva.
Sánguis Christi, sine quo non fit remíssio,

salva.
Sánguis Christi, in Eucharístia potus et lava-crum animárum, salva.
Sánguis Christi, flumen misericórdiæ, salva.
Sánguis Christi, victor dæmónum, salva.
Sánguis Christi, fortitúdo mártyrum, salva.
Sánguis Christi, virtus confessórum, salva.
Sánguis Christi, gérminans virgínes, salva.

Sánguis Christi, robur periclitántium, salva.
Sánguis Christi, levámen laboràntium, salva.
Sánguis Christi, in fletu solátium, salva.
Sánguis Christi, spes pœniténtium, salva.
Sánguis Christi, solámen moriéntium, salva.
Sánguis Christi, pax et dulcédo córdium,

salva.
Sánguis Christi, pignus vitæ ætérnæ, salva.
Sánguis Christi, ánimas líberans de lacu Pur-gatórii, salva.
Sánguis Christi, omni glória et honóre digníssimus, salva.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
miser
ére nobis.

℣. Redimísti nos, Dómine, in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Orémus.
Oratio
Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Re-demptórem constituísti, ac eius sánguine placári voluísti: concéde, quǽsumus, sálutis nostræ prétium ita venerári, atque a præ-séntis vitæ malis eius virtúte defféndi in ter-ris, ut fructu perpétuo lætémur in cælis.
Per eúndem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Festis in Statuum Fœderatorum Americæ Septentrionalis Diœcesibus

S. Franciscæ Xaveriæ Carbrini, 22 Decembris
S Isidori Agricolæ, 22 Martii
Bb. Matthiæ Murumba et Soc., 3 Junii

In Solemnitate S. Joseph, Sponsi B.M.V., Eccl. Universalis Patroni et Conf. {5}

S. Petri Calver, 9 Septembris
Ss. Isaaci Jogues, Joannis de Brebeuf et Soc., 26 Septembris

INDEX SUPPLEMNTUM

SUPPLEMENTUM